

[Erhard Jakobsen.]

hed, at der her er tale om at bygge et gymnasium i et område, hvor der er brug for det, og jeg kan heller ikke tænke mig, at der fra andre partiers side vil blive rejst betænkeligheder overfor forslaget. Men naturligvis kan der være adskillige ting, som man kunne ønske drøftet i et udvalg. Jeg tror, at det gælder her, som det gælder på alle de andre områder, der vedrører problemer i omegnskommunerne, at det, man er betænkelig ved, er, at der stadigvæk sker noget stykkevis og delt. Man søger stadig efter og venter på en samlet plan for hele udviklingen i hovedstadskommunernes område, og jeg synes, det ville være rimeligt, om vi i et udvalg fik adgang til at høre nærmere om det udvalg, der overvejer gymnasieforholdene, om dette udvalgs planer især med hensyn til den fremtidige udvikling for gymnasiernes vedkommende i Københavns omegn, og måske kunne man i denne forbindelse også i udvalget tage den tanke op, om det ville være gavnligt at gå frem på en lidt anden måde i andre tilfælde, end man har gjort det i dette tilfælde. Jeg tænker her på, at man måske hurtigere kunne tilfredsstille behovet for gymnasieskoler, hvis man i visse tilfælde oprettede rene gymnasieskoler i stedet for som her at kombinere mellem-skole og gymnasieskole. Der er iøjnefaldende fordele ved denne kombination, men på den anden side står det ekstraordinært store behov for i ret hurtigt tempo at få flere gymnasieskoler, og jeg ville tro, at det var en overvejelse værd, en overvejelse, som vi kunne foretage i udvalget.

Fra mit partis side har vi intet at indvende imod den finansielle ordning, der her er truffet. Jeg forstår også, at såvel denne finansielle ordning som den dermed forbundne diskussion om gymnasiets placering er noget, der har kostet lange og til tider vist også trange forhandlinger ude i de pågældende kommuner, og når de nu har kunnet finde en løsning, og når undervisningsministeriet har ment at kunne tiltræde den, ja, så kan jeg i alt fald for mit vedkommende og for mit partis vedkommende ikke finde noget yderligere at sige til det. Men naturligvis, skulle der være detaljer at diskutere

her, mener jeg, at der i et udvalg vil være plads for det.

Givskov Christensen: Med det foreliggende lovforslag om oprettelse af en ny statsskole i Rødovre ændres den hidtidige praksis for oprettelsen af nye statsgymnasier, idet det hidtil har været sådan, at statsgymnasier er oprettet efter indstilling fra gymnasieudvalget og undervisningsministeren og med tilslutning af finansudvalget. Jeg hilser med tilfredshed denne ændring, som er afstedkommet af ønsket om at bringe spørgsmål af et betragteligt omfang til behandling og afgørelse i folketetinget. Beslutningen om oprettelse af det nye statsgymnasium i Lyngby-Taarbæk med beliggenhed i Virum var fra finansudvalget ledsaget af en tilkendegivelse om, at nye statsgymnasier fremtidig søges oprettet ved lov, og det er altså det, der nu sker.

Uden at jeg dermed tager stilling til, hvor velbegrundede ønsker om gymnasieskoler andre steder i landet måtte være, vil jeg gerne sige, at det foreliggende lovforslag er stærkt begrundet i den voldsomme befolkningsmæssige udvikling i de københavnske omegnskommuner, i det foreliggende tilfælde i vestkommunerne. Antallet af skolepligtige børn i de københavnske omegnskommuner er, som det fremhæves i en grundlæggende betænkning fra gymnasieudvalget, i årene 1945—51 steget endnu langt stærkere end det absolutte folketal i de samme kommuner, og denne sidste stigning varierer fra 34 til 54 pct. Samtidig er det utvivlsomt en rigtig opfattelse, at udviklingen i høj grad er løbet fra den nuværende placering af næsten alle hovedstadskommunernes gymnasieskoler i hovedstadskommunernes inderdistrikter. Allerede på indeværende tidspunkt søger et stort antal elever fra omegnskommunerne gymnasieskolerne i hovedstaden, hvor pladsforholdene er af en sådan beskaffenhed, at der nødvendigvis må rådes bod derpå. Derfor forstår man også de syv vestlige omegnskommuners ønske om oprettelse af et gymnasium, et ønske, som kom til udtryk i en henvendelse til undervisningsministeriet for knap to år siden. Gymnasieudvalgets betænkning understreger det berettigede i ønsket; de forhandlinger, der senere har været ført mel-